

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételné minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. December 13.

50. szám.

Tisztelt Olvasóinkhoz!

A main kívül még csak két számunk van hátra s ismét befejezi lapunk egy évi pályafutását. Itt az ideje, hogy elhatározzuk, vajjon fenntartsuk-e azt a jövőre is, vagy pedig letéve a tollat, átadjuk másnak az erdészeti és vadászati altiszti és szolga személyzet érdekeit való küzdés vezetését.

Ennek a kérdésnek az eldöntése nem rajtunk áll, hanem azokon, a kiknek érdekében sikra száltunk, mert lapunkat csak ezek segítségével, szellemi és anyagi támogatásával tarthatjuk fenn.

Az erdészeti és vadászati személyzetnek hozzánk való hűsége és velünk való kitartása kemény próbára lesz téve most, midőn részére egy új lap is van keletkezésben, melyről nemrégiben már megemlékeztünk s melynek velünk szemben számos előnye van.

Ilyen viszonyok közt még az év zárta előtt tisztában kell lennünk azzal, hogy kik és hányan vannak azok, kik lapunk mellett a jövőben is kitartani s annak fennmaradását előfizetéseikkel kiztosítani hajlandók.

Hogy ezt megtudhassuk, lapunk mai számához előnyomott utalványlapokat mellékelünk mindazok részére, kiknek előfizetése vagy már előzőleg lejárt, vagy az év végével fog lejárni s felkérjük az illetőket, hogy az előfizetési díjakat lehetőleg még a folyó hóban, de legkésőbb jövő év január hó 10-ig beküldeni sziveskedjenek.

Ez alkalommal még arra is kérjük lapunk eddigi barátait hogy annak ismerőseik körében új híveket szerezni igyekezzenek.

Az Erdészeti Újság

kiadóhivatala.

A kisisten.

Az erdészeti altiszti karban méltó feltűnést fog kelteni az, hogy őket, a kik eddig meglehetősen lealázott helyzetben silylődtek, az egész ország vagyonban, gazdagságban, tekintélyben dúskálódó embereknek fogja tartani, olyanoknak, a kikre alkalmazni lehet a miatyánknak befejező részét, mely így szól: »mert tied a hatalom!«

A ki nem hiszi, hogy ez így van, az olvassa el a folyó hó 6-ik napján az országgyűlésen megtartott ülésről szóló értesítést, melyben ott fogja találni Pop C. István országgyűlési képviselő urnak a földmivelésügyi tárca tárgyalásának keretében megtartott nagyszabású beszédét s ebben az eddig ismeretlen, titkos tény ki-pattantását.

Nevezett képviselő ur szóba hozta egyebek közt a tordai havasok dolgát és az ottani házi faiparral foglalkozó nép sorsát, kifogásolván azt, hogy a kincstári erdők fája nagy részében idegen vállalkozóknak van eladva, a hol pedig a kincstár fenntartja a házi elárusítást is, ott a faipart üző szegény nép csak nagy áldozatok, jobban mondva megvesztegetések árán juthat csak silány minőségű fához.

Beszédének ez és némely más része oly közelről érint minket, hogy azt nem hagy-

hatjuk szó nélkül s azért ezeket a részeket szó szerint fogjuk idézni.

Azt mondja Pop C. István országgyűlési képviselő ur;

»Mit csinálnak tehát ott — bocsánatot kérek t. minister ur, hogy ezt ily leplezetlenül elmondom — a hol a kincstár adja ki az erdőket? E tekintetben hallatlan visszaélések történnek. Azokban a havasokban az erdőőr valóságos kisisten; sokkal jobb dolga van, mint az akták között görnyedő kuriai birónak. Ott az erdőőr parancsol, mert a törvény azt a nagy hatalmat adta a kezébe, hogy csak letett erdőőri esküjére kell hivatkoznia és még börtönbe is juttathat akárkit, pedig még az Approbáták és a Compiláták is azt mondják, hogy ahhoz, hogy valakit elítélhessenek, három klasszikus, tisztességes tanu szükséges és ime most, a felvilágosodottság korszakában, a midőn olyan nagyon óvatosan kell mérlegelni, a bizonyítékokat, annak a különben műveletlen embernek — mert rendesen paraszt sorból emelkedik ezen polcra — olyan óriási hatalma van, hogy az esküje révén elviheti annak a szegény embernek utolsó falat kenyérét is.

Hogyan jár el az az erdőőr ur akkor, a mikor engedélyt ad a fa levágásához, a mihez külön speciális engedély szükséges? Nagyon sajnálom, hogy ilyen dolgokat kell előterjesztenem, de legalább is száz embertől hallottam: »Fát akarsz vinni a kincstári erdőből?« — így

szól ahhoz a szegény paraszthoz — »akkor a marháiddal fogod majd bevinni a szénámat, vagy kaszálni fogsz nekem egy napig.« Vagy más hasonló szolgáltatásokra kényszeríti.

Csak ilyen nehéz uton — módon tud hozzájutni a fa levágására szükséges engedélyhez, hogy például elmegy kopónak az erdőőr ur vadászataira, hogy kaszál a számára, hogy marháival leviteti a szénáját és még ez esetben is a legtöbbször az történik meg, hogy midőn az engedélyért megy, a tiszteletes vagy tekintetes asszonyság azzal fogadja, hogy: »Az erdőőr nincs itthon.« »Pedig épen most volna vásárom; szeretném elvinni azt a kis fát; jőjjön el, kubikoltassa, hogy elvitethessem.« Megint szivességet kell tennie azért, hogy elmenjen az az erdőőr, hogy a fa eladhatására megadja az engedélyt, elvégezzék a kubikolást és kiadják a bárcát.«

Ez lenne a képviselő ur beszédjének a kincstári favétel nehézségeit feltűntető része, melynek további menetében még arról is megemlékezik, hogy a nép még a hulladékfa gyűjtésében, sőt a szeder és málna szedésében is akadályozva van.

Beszéde további folyamán áttér a havasi legeltetésre a képviselő ur s itt ismét alkalmat vesz magának az erdőőrökkel foglalkozni, ezt mondván:

»A damesi erdőőr két havast tart (t. i. haszonbérbe) és — ezt csak halomásból tudom — van neki vagy husz-negyven marhája, évente

A csoda.

Elbeszélés.

Irta: *Krudy Gyula.* — »Az Ország« után.

Nemrégiben, amikor néhány régi írás után keresgéltem abban a leveles ládában, amelyben az apám és a nagyapám az ugynevezett családi írásokat és családi pöröket tartogatták (elég nagy volt a láda, elfért benne minden), egy régi, sárga levél akadt a kezembe. Valamikor a múlt század elején írta bizonyos »Gaál de Buj« és valami familiabel leányzónak a kezét kérte, mert ha nem adnák szép szerével a kisasszonyt, ő majd más uton teszen eleget szive hő óhajlásának. Azaz hogy elszökteti a leányzót. Amíg az elsárgult levelen mosolyogtam s

magamban arra gondoltam, hogy lám az a huncut szerelem soha sem hagyta békén az embereket, megzavarta őket nyugalmaikban, elvette kedvüket, örömeiket, az elsárgult levél szomszédságában megtaláltam valamelyik nagyapám imádságos könyvét. S az imádságos könyv első oldalán, a születések és halálozások közé reszkető betűkkel iktatta be az öreg ember, hogy »Ilona leányomat pedig elvitte ns. Gaál Ferenc erőszakkal anno 1837, 8-ik januarius napján. Az Isten-nél vagyon a kegyelem.« Ejnye, ejnye, hát a hóbortos Gaál mégis beváltotta az ígétét. Nem nyughatott a szerelemtől. Pedig talán volt olyan leány még egy az országrészben, mint amilyen Ilona volt. Vagy talán az is mnglehet, hogy nem volt. Csak annyi bizonyos, hogy hosszú, nagy pör kerekedett ebből.

A pör folyamán bebizonyították, hogy Gaál Ferenc, buji nemes ember, éjnek éjszakáján fegyveres erővel betört Karatyon Csákány Sámuel nemesi házához. Tizenkét fegyveres jobbágya, szolgálja vette körül a házat és halálos fenyegetések, tüzes csóvák-

nyolcvan szekér szénája, a mit a környékbeli községeknek drága pénzen elad. Az albáki erdőőrnek emeletes ház van, ura és parancsolója az egész községnek.

Kérdem, t. ház, megengedi-e jó érzésünk azt, hogy egy ember, a kinek tisztességes, sőt nagyon szép fizetése van ahhoz az intelligenciához képest, a melyet reprezentál, különböző ürügyek alatt kizárja a szegény embereket a legeltetésből és a saját céljaira használja fel a nagy havasokat. A kincstár gondoskodik róla, ad bizonyos területet bizonyos számú marha tartásához, de ahhoz már nem ad jogot, hogy egy erdőőr egy, sőt két havast is elvonhasson a községtől.

A mint az itt közölt beszédrészletekből látható, felette súlyos vádak hangzottak el az erdőőrök ellen az ország legfőbb fóruma, az országgyűlés színe előtt s mi, a kik a viszonyokat bizonyára jobban ismerjük, mint az azokat felsoroló képviselő ur, ki adatait nem személyes tapasztalás útján, hanem nagyjából csak hallomás nyomán szerezte, még mielőtt a vádak a legkompetensebb helyről, a földművelésügyi m. kir. minister ur által megcáfoltatnának, már most eleve is állíthatjuk, hogy a képviselő ur állításainak legtöbbje minden komoly alapot nélkülöz.

Azt mondja a képviselő ur vádoló beszédében, hogy az erdőőr — a ki szerinte nem csak legnagyobb ur a faluban, hanem valóságos kisisten — csak akkor hajlandó a szegény népnek

fára bárcát kiállítani, ha az neki ezért külön szolgáltatokat tesz, szóval őt megvesztegeti.

Ha a képviselő ur fáradságot vett volna magának és megtudakolta volna a bárcakiadás körül követendő eljárás mibenlétét, akkor csakhamar megbizonyosodott volna arról, hogy az erdőőr faárusítási vagy legeltetési bárcák kiszolgáltatására nem hogy egyáltalán nincs feljogosítva, de sőt ettől a leghatározottabban el van tiltva. A bárcákat a vételár lefizetése után az illetékes erdőgondnok állítja ki, az erdőőr pedig a kiváltott és neki felmutatott bárcára köteles a megvett faanyagot kiszolgáltatni s hivatali hatásköre és kötelessége ennél a kezelésnél csak az, hogy ügyelnie kell arra, hogy a megvett mennyiségnél több fa jogtalanul el ne vitessék. Az a nép pedig, mely olyan vidéken lakik, hol a bárcázás útján való értékesítés mindennapos dolog, ezt nagyon jól tudja s nem igen szokott kérni ott, hol követelni van joga.

Az erdőőrök nagyon jól ismerik erre vonatkozó kötelességeiket s tudják azt is, hogy a mint a képviselő ur által hangoztatott vád csak egyetlen egy esetben is rájuk bizonyulna, legott fegyelmi eljárás alá lennének vonva s miután az ilyen bűncselekmény legsúlyosabb szolgálati vétséget képez, a szolgálatból könyörtelenül való elbocsátást el nem kerülhetnék.

Még ha azt mondta volna a képviselő ur, hogy akad az erdőőrök közt olyan is, a ki bizonyos ellenszolgálmányokért a megvásárolt-

nak a házeresz alá való emelgetése és pisztolydurrogások közepette brachciummal behatoltak a kuriába és ngs. Csákány uramtól Ilona leányát követelték. Az öreg nemes inkább az életét adta volna oda, mint becsületét. Bátran szembeszállott a rablókka és ősi kardját lekapta a falról.

— Csak holttestemen át! — kiáltotta s bizony elzavarta a gyáva népet az ajtó elől.

De míg a csetepaté tartott, addig megnyílt a ház hátulsó ajtaja és Ilona leányasszony eltűnt a házból. Ki vette el, hová vitte? Könnyű volt kitalálni. Gaál Ferenc vitte el Bujiba, miközben a pócsi kolostorban egy vén barát megáldotta frigyüket.

A pört tehát megnyerte Csákány Sámuel. Minden bíróság visszaitélte neki Ilonát, a papok megsemmisítették a házasságot és Csákány uram nagy diadallal hozta haza két év múlva — ameddig a pör tartott — a leányát Bujiból. Visszahozta és nagy, farkasfogó komondorokról gondoskodott, amelyek éjjelenként a kuriát őrizték. Viszont töltött fegyverek is mindig

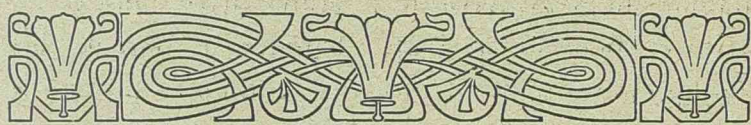
voltak a háznál és a béresek vasvillával rohantak elő a hátulsó udvarból, ha valami zaj hallatszott éjjel a kuria felől,

Csákány Sámuelnek tehát megvolt az elégtétele. Visszakapta a leányát. A földgolyó tovább forgott. A reggel és az este éppen olyan egyformasággal köszöntött rá a halmokra, amelyek a falut környékezték, mint azelőtt. A haszontalan Gaál Ferenc dorbézolásra adta a fejét; sohasem volt józan, sohasem volt részeg, nem ért már az ő élete egy fületlen pitykét sem. Ilona leányasszony sorvadt, fogyott, olyan fehér volt már az arca, mint a lilium. Nem éri meg az új kenyeret — mondogatták, akik látták. Hangját nem lehetett venni, régi daloskedvének nyoma veszett. Csak járt-kelt, mint az alvajáró. Ha vendégek vetődtek a házhoz, elbujt szobájába, ahonnan még a Lenke muzsikája se tudta kicsalni, pedig azelőtt élt-halt a muzsikáért . . .

Az olvasó csodálkozva kiált fel: miért nem lett egymásé a szerelmes pár, aki két esztendeig férj és feleség volt. Miért kellett őket elszakítani egymástól?

nál nagyobb mennyiségű fát szolgáltat ki, ezt el lehetne hinni, mert hiszen konkoly akadhat a legtisztább buza közt is, de ebben az esetben is a megvesztegető éppen olyan, ha nem nagyobb bűnös, mint a megvesztegetett.

(Folytatása következik.)

Az Országos Erdészeti és Vadászat Altiszti Egyesület.

A lapunk mult számában »Szervezkedjünk!« című vezető cikkünk úgy látszik nem lesz elhangzó szó a pusztában, hanem élénk visszhangra talált és fog találni a hívó szózat mindazoknál, kiknek egy Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Egyesület megalakítása ugyszólván létérdekét képezi.

Alig hogy kézhez kapták lapunk tisztelt olvasói a hivatkozott lapszámot, már akadtak a kitűzött zászló alá siető hivek s nem is mulaszthatjuk el itt mutatványul közölni két levelező lapot, melyek hü tükrét mutatják annak, hogy milyen lelkesedést keltett eszméjével a cikket író kartársunk.

Az egyik levelező lap így szól:

»Tekintetes szerkesztő ur! Lapunk f. évi 49 számabani »Szervezkedjünk!-re vonatkozólag van szerencsém kérni tek. szerkesztő Urat, miszerint a szervezendő »Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Egyesület« leendő tagjául engem feltétlenül előjegyezni szíveskedjék, miért előre is fogadja hálás köszönetem. Adja Isten, hogy előttem jelenleg ismeretlen szeretve tisztelt kartársam nemes szándékát mielőbb kivihesse. Különben legyen szabad megjegyezmem, hogy fején van találva a szeg, mert a szervezkedés (szerintem)

Miért kellett senyvedni, szomorkodni, amikor boldogok lehettek volna? A manó vigye el a bíróságokat. A legfőbb bíró a szerelem. Mert mindig a szerelmeseknek van igazságuk. Mért másítják meg tehát a régi törvényt? Legyen egymásé Gaál Ferenc és Csákány Ilona, aztán vége a pörnek.

Hát magam is boszankodtam a vén Csákány makacsságán, erőszakosságán, amíg az írások végére nem jutottam. Ott azután megtudtam, hogy miért kellett a szerelmeseket egymástól elválasztani. Semmiért egyébért, mint egy vén asszonyért, Gaál Jánosnéért, született Csákány Krisztináért.

Minden régi familiának, van valami babonája. Az Andrássyak egy haramia fejét őrzik Terebesen, bizonyos Jánoscsikét, aki a mult században egy Andrássy grófnéba volt szerelmes. Persze, hogy a grófné nem viszonzta a haramia szerelmét. Hiába kimélte az megablásaitól az Andrássy-uradalmat, hiába furulyázott esténként a kastély kertje alatt. A grófné borzadt a gondolattól, is, hogy a haramiával valamikor szemtől-

ily módon vihető ki legelőnyösebben. Kéréssem ismételve maradtam őszinte tisztelettel Kis-Kóh 1906 XII/9. Rohonczy Dezső, uradalmi erdőaltiszt:»

A másíknak a tartalma következő:

»Tekintetes szerkesztő ur! Hálás köszönettel volna minden egyes, magánosoknál szolgálatban álló kartárs a tek. szerkesztő urnak, ha a jelzett Egyesület és az abban elősorolt pontok életre kelhetnének. Kérem a Mindenhatót, adjon minden egyes kartársnak igaz lelkesedést hozzá, Kérem nevemet az Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Egyesület tagjai sorába bevezetni. Tisztelettel maradtam: Palást 1906 XII/9. Szkala Alajos urad. erdőőr.«

Nem kételkedünk benne, hogy hasonló értelmű nyilatkozatokat százával fogunk kapni s csakhamar hozzá foghatunk az egyesület előkészítésének nagy és nem könnyű munkájához, melynek azonban nem szabad csak a mi gyöngye vállainkat nyomnia, hanem ki kell abból venni a részét minden egyes kartársnak.

Első és legfőbb feladata legyen mindenkinek, a kinek az eszméről tudomása van, azt a környékbeli, sőt még a távolabb lakó ismerős kartársak közt is hol szóval, hol írásban terjeszteni, annak hasznos és üdvös voltáról őket meggyőzni s annak megnyerni, mert csak akkor számíthatunk sikeres eredményre, ha az erdészeti és vadászati altisztek kivetkőznek eddigi határtalan közönyükből s nem bizakodva második igéreteiben és segítségében, maguk, ssját erejükből igyekeznek jogos és méltányos igényeiknek érvényt szerezni.

Arra, hogy az apostoloskodás mezején lapunk tisztelt olvasói sikeresen eljár hassanak, szükséges, hogy legalább nagyobb vonásokban ismerjék meg azokat az irányelveket, melyekre mi az egyesületet felépítendőnek véljük.

Nézetünk szerint az alakítandó egyesületnek tevékenységét két fő irányban kellene kiterjesztenie, nevezetesen az erdészeti és vadászati altiszti személy-

szembe kell állania s addig nem is tudott megnyugodni, amíg a haramiát Kassán le nem fejezték. A gróf megvette a Jánoscsik fejét és azóta ott van a kastélyban a haramia feje. Minden fiatal Andrássy grófnő ismeri a történetét. Persze most már egyik sem fél Jánoscsiktól. Hisz nem furulyázik többé a kert alatt . . .

Más familiáknak ismét egyéb babonájuk volt. A Zathureczkyek egy aranyszöveget őriznek, amely állítólag a lengyel koronából esett ki. Ezzel a szöggel dokumentálják, ha egyszer rákerül a sor, hogy a korona jogosan őket illeti. Az én nagybátyám, Zokoli, folyton az asszonyok sarkát nézte. Azt mondta, hogy ott meglátja az ördögöt, amelyik a Zokoliakat örökkön kinozta. Attól az asszonytól aztán óvakodott.

Ilyenforma babona volt a Csákány-familiában is egy végrendelet, amelynek eredete a kurucbáborukban keletkezett. Csinálta pedig a végrendeletet az a bizonyos Gaál Jánosné, Csákány Krisztina, akinek a férje Rákóczi hadnagya volt. A legenda azt mondja, hogy a hadnagy ur nagyon csapodár volt a szerelemben. A

zet szakmabeli és közműveltségi ismereteinek fokozására és másodsorban a még sok helyütt rendezetlen szolgálati viszonyaik rendezésének szorgalmazására.

Ezeknek a céloknak eléréséhez az egyesületnek inkább erkölcsi, mintsem anyagi erőre lenne szüksége, mely körülmény lehetővé tenné, hogy az évi tagsági díj lehetőleg alacsonyan szabassék meg s véleményünk szerint teljesen elegendő lenne s a célnak is megfelelné, ha a tagsági díj 2-4 koronában, tehát oly csekély összegben állapíttatnék meg, melyet még a legszegényebb sorsu kartárs is minden nagyobb megértetés nélkül a jó és nemes célra szívesen áldozhatna. Ezen kívül szükséges lenne egyszer s mindenkorra még az előkészítő munkálatokhoz fejenként 1 korona, hogy az így begyűlt összegből az alapszabályok tervezete elkészíthető, több ezer példányban kinyomatható és szétküldhető legyen. A másik, szinte egyszer s mindenkorra fizetendő díj lenne az egyesület alapszabályainak jóváhagyása és a megalakulás után fizetendő beiratási díj, mely fedezetül szolgálna a már jóváhagyott alapszabályokkal ellátott tagsági könyvecske és esetleg tagsági oklevél kiállításának és szétküldésének költségeire s mely 2-3 koronát tenne ki.

A tagsági rendes díjából befolyó jövedelem felhasználására vonatkozólag nézetünk az, hogy abból évről-évre szakszerű kérdéseknek könnyen érthető, népies nyelven való megírására pályadíjakat kellene kitűzni, ezen kívül pedig abból lenne fedezendő a megtartandó gyűlések helyiségének bére, a különféle nyomdai és postaköltségek. Abban az esetben, ha az évi bevételek ezeket a kiadásokat nagyobb összeggel túlhaladnák, lehetne azokból a szolgálatuk teljesítése közben elhunyt kartársak özvegyeit, árváit némi segélyben részesíteni s így legalább pillanatra nyomorukat enyhíteni.

Abban az esetben, ha az erdészeti és vadászati

altisztek az egyesület iránt megfelelően érdeklődnének s annak állandó fennállását biztosítanák, módot lehetne találni arra is, hogy megvalósítsuk annak kebelében a gyermeknevelési alap kérdését is, mert ezen a téren sem várhatunk más oldalról megfelelő segítséget és támogatást, hanem bizonyosan a legbiztosabb alapra, a saját — szétforgácsolva gyöngye, de egyesülve legyőzhetlenül erős — erőnkre leszünk utalva.

Lapunk szerkesztője ahban a reményben, hogy erre nézve a bizalom benne fog összpontosulni, már hozzá fogott az alapszabályok tervezetének kidolgozásához s a mint ezzel a munkával elkészül, azt azonnal nyilvánosságra fogja hozni, hogy így minden érdeklődőnek mód nyujtassék a tervezethez való hozzászólásra.

Az alapszabályok végleges megállapításának és az egyesület megalapításának céljából megtartandó országos gyűlés határidejét a jövő husvéti ünnepekre véljük kitűzni az ország székesfővárosába, mely alkalommal a magas kormány hozzájárulását küldöttség útján lehetne kikérni.

Fel tehát tette! Eszménk megvalósításában ne akadályozzon semmiféle ellenáramlat, füleink maradjanak zárva minden bárhonnan jövő hitegető, csábító szónak!

Évtizedeken át nem ismerve, magunkra hagyva állítunk, nem volt segítő kéz, mely nyomoruságunkban felemeljen, mutassuk meg tehát a világnak, hogy ilyenre a jövőben sem szorulunk, hanem a magunk igazát önerőnkől fogjuk kivívni!

Vadászati dolgok.

A bölény kiirtása. Newyorki lapokban olvassuk, hogy Amerika hatalmas ősvadja, a bölény, mely nemrég még tizezer főnyi gulvákban legelészett

háboru fürgetegében, zajgásában az ország egyik tájáról a másikra került. Mars és Ámor közeli atyafiak. Minél nagyobb volt a csatazaj, antul szerelmesebb volt a hadnagy ur. Öt esztendő alatt körülbelül háromszor házasodott, holott első és törvényes felesége, Krisztina asszony ott lett volna mindig, ha a hadnagy ur szeretkezni akart. Csak hívni kellett volna, ment volna a menyecske tüzőn-vízen keresztül. De nem hívta Gaál János és végre is a menyecske maga indult el az ura után.

S így derült ki a kuruc-hadnagy turpissága. Az öregedő menyecske bámulva tapasztalta, hogy a Gaálnék száma megszorozódott. Rimaszombaton is talált egyet, Óváron is. A harmadik is jelentkezett csakhamar Ujhelyből, amikor a dolognak hire kerekedett. Most már négy asszony járt a hadnagy ur nyomába. Négy asszony, mind megannyi dühös tigris. A király-tigris közöttük Csákány Krisztina, aki tört hordott a kebelében rejtve. Ő kereste legbuzgóbban a hadnagyot. Kémekeket tartott, fizetett emberek kísérték az

üldözésben. Bizony nem menekül meg Gaál János uram, ha a felesége, az első, hirtelen megtalálja.

Csak hogy a hadnagy urnak is volt esze. Néhány hűséges legényével elszőkött a rendes hadseregtől és a maga szakálára háboruzott tovább a labanccal. Bujdosott uttalan utakon. Erdőkben, völgyekben, pusztaságokon. Rabolt és pusztított, mert hiszen zsoldot nem kapott.

A Gaál János dolga hamarosan a fejedelem tudomására jutott. Az erkölcsös fejedelem roppant megharagudott a csapodár Gaálra.

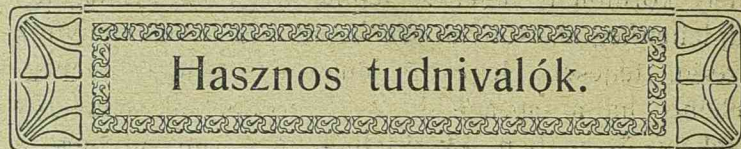
— Négy felesége van. Hát vágják négyfelé; jusson belőle minden asszonynak — kiáltott fel Bercesényi, a főhadvezér és a fejedelem nem mondott ellent.

Most már a kurucok is keresték Gaál uramat életre-halálra. Bizony nem tudta őkelme, hogy mikor csap reá a halálos veszedelem. Ellensége volt mindenki. Üldözte a labanc, üldözte a kuruc. De legjobban keresték a megcsalt asszonyok.

és száguldott a preriken és a mocsaras vidékeken, teljesen pusztulóban van. A kormány már régen védi őket s a Yellstowne National Parkban 200 darab él belőlük. Amerika és Kanada nyugati határ pusztaságain körülbelül ugyanennyi él, míg Európában és itt az Egyesült-Államokban mintegy 1500 darab él, de fogva. A washingtoni kormánynak az a terve, hogy Oklahomában, a Wichita hegység táján 57.000 akre földterületet hasított ki csupán arra, hogy a már-már kivesző bölény fajt a természetes vadonban föntartsa és szaporítsa. Az e célt szolgáló terület a Kiowas és Comanchez indián törzsek régi vadászterületéből áll, a hová már legközelebb huszonnyolc bölényt szállítanak a newyorki Branx-parkból. A legutolsó szabadon legelésző vad bölény-csordákat körülbelül 15 évvel ezelőtt irtották ki Texasban, Panhandle táján és Montánában. Az angol kutatók 1612-hen látták az első bölényt a Potomac folyó táján, tehát a mostani Washington, az ország fővárosa körül. 1800-ban a bölény eltűnt a keletről s a Misziszípi tájáig huzódott vissza. A preriken mintegy 40 millió bölény tanyázott, a sziklás hegyi tájakon, Kanadában 20 millió. 1851-ben már csak mintegy 20 millió maradt belőlük, 1871-ben pedig már csak 4 és fél millióra becsülték a tudósok a bölények számát. Régebbi megfigyelők szerint a bölény pusztulásának részint a preriken szinte állandóan égő nagy tűz, részint a tavaszi árvíz volt az okozója. Egy utas 35 mérföldnyi úton 200.000 darab bölényt számlált meg egy tavaszon s ezek mindegyike elpusztult a tavaszi vízáradásban. A bölények nagyban való pusztítása már akkor kezdődött, mikor még vasut se vezetett keresztül a nagy pusztaságokon, Catlin azt mondja, hogy még 1832-ben csupán az indiánok is fél millió bölényt öltek meg.

A vadorzók áldozata. Kaposvárról táviratozák: Szabó Ferenc jutai erdővédő Csima Ferenc földmívelővel a gombási uradalmi erdőben körutat tett és

hat vadorzóval találkozott. Valóságos harc fejlődött ki az erdővédők és a vadorzók között. Mindkét részlől több lövést tettek. Csima elmenekült, Szabót azonban oly szerencsétlenül érte egy golyó, hogy meghalt.

A meghűlésről. A mikor a novemberi nedves idő és a decemberi hideg beköszöntenek. akkor mindig nagyon érdekli az embereket, miként akadályozhatják meg a testet a meghűléstől és óvhatják meg a hűlés következtében beállott kisebb es nagyobb betegségektől. A meghűlés lényegére nézve meg mindig nagyon eltérnek az orvosi szakvélemények. Egyik tekintélyes része a test hirtelen való lehűlésében keresi a hűlés okát, a másik tiszta infekciónak tulajdonítja a meghűlést. Hogy miért ártalmas a test lehűlése, abban már megegyeznek a vélemények. A hirtelen és kelleténél jobban lehűtött test jobb fészke mindenféle bacillusnak. A hideg test bőrfelülete elzárja a pórusokat és a nyákhártyák működését csökkenti. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a tiszta, de hideg levegő ártalmas volna, mert hiszen jól tudjuk, hogy ujabban a tüdőbajokat is a legszigorubb télen az abszolút tiszta és erős hegyi levegővel gyógyítják. Hansen beszéli uti élményeiben, hogy az észak-sarkkörnél sem ő, sem kísérete nem szenvedett meghűlést a szinte fagyasztó hideg levegőben, de rögtön meghűltek, a mikor Krisztiániában meghűlt emberekkel érintkeztek. Nem szabad az edzést sem tulzásba vinni és azt hinni, hogy itt hiba nem történhetik, de nagyon jó a gyermekeket már korán a friss levegőhöz hozzászoktatni. Viszont kerülni kell az olyan tulzást, hogy például kicsiny gyermekek, a kik amugy is sokkal közelebb

Csákány Krisztinái volt a szomorú szerencse, hogy megtalálta bujdosó urát. Éjjel lepte meg egy országúti csárdában. Bizony vége Gaál uramnak. A mérgezett hegyü tör már ott villogott az asszony kezében, még imádkozásra se maradt ideje a csapodárnak. De hát minek is az ilyen embernek imádkozni!

Akkor eldobta Csákány Krisztina a tört és csak szó nélkül odaomlott az ura lábai elé.

— Itt vagyok, szeretlek.

Gaál János pedig kiosont az ajtón és otthagya szerelmes feleségét, Az asszony átkozódva rohant utána, a bujdosó kuruc eltűnt az éjben. Soha többé nem került elő. Nyomaveszett teljesen. Elment az ismeretlenségbe, amerre talán egy asszonyi hajsza huzogatta.

Csákány Krsztina pedig élte tovább vén özvegyi életét. Mikor idejét látta, megírta végrendeletét és tekintélyes vagyonát a nagyváradi káptalan gondozására bízta, még pedig olyan feltétellel, hogy százesztendő multán a vagyon szálljon vissza a Csákányokra,

de csak akkor, ha nem keverednek közben Gaál-vérrel. Ne legyen Csákány-lány többé Gaál felesége. Ne egyesüljön többé a két nemzetség. Száz esztendő kell ahhoz, hogy az átok lemuljon a családról, amely a Gaálok révén a családra került. A száz esztendő alatt tisztuljanak meg a Csákányok, ne érintkezzenek semmiféle Gaál-ivadékkal.

A száz esztendő vége felé járt. A végrendelet, amelyet nagy titokban tartottak a Csákányok, esedékessé vált. Azért nem volt szabad Csákány Ilonának Gaál Ferencnének lenni.

* * *

Az író egy percre leteszi pennáját. Ó! hóbertos, képzelődő emberek! Mintha bizony a vagyon boldogított volna valakit, amikor a szíve sajgott és fájt. Betapasztott-e valamikor arany-pénz vérző szívet, volt-e már elégedettség, boldogság a világon, amely akkor keletkezett, amidőn a szerelmet feláldozták a gazdaságért?

Nem volt, dehogy is lett volna.

(Folytatása következik.)

érintkeznek a hideg földdel már akkor is a mikor a levegő nagyon hideg, rövid, féllábat fedő harisnyában járnak és regelelenként egész hideg vízben mosdanak. Brücke, a híres gyermekorvos azt tapasztalta, hogy télen aránytalanul több a beteg gyermek jómódu családok között, mint a szegény gyermekek között. Meg is magyarázta és a minden áron való edzésben találja meg a baj okát. A szegény gyermeket minden cicoma nélkül, jól bekötözik télen, ha pólyás, csak az orra hegye látszik ki a nagy kendőből, az uri gyermek, kis fehér köpenyében, esetleg egy fátyollal indul neki napi sétájának és a felnőttek ugyancsak dideregnének olyan térdig érő kis ruhában, rövid harisnyával, mint a minőben a gyermekek egy része télen sáfál. Nagyon jó óvószer a hűlés ellen a könnyű, de meleg ruha és érthetetlen, hogy főleg télen olyan kis szerep jut a selyem alsó fehér ruhának, holott az a legcélszerűbb és a legegészségesebb, főleg gyermekek részére. De ha már meghűlt valaki, nem szabad azt hinnünk, hogy mindenféle izzasztó szer nagyon üdvös volna. Az izzasztó szert csak az ágyban szabad alkalmazni, ott is, a hol egyenletes szobamelegről gondoskodhatunk, de forró teát inni esetleg téli kabátban a kávéházban és utána az utcára menni, kész veszedelem. Vannak azután emberek, a kik általában könnyen hűlnek meg; azoknak már nyáron kell a hűlés ellen dolgozniok és e tekintetben a tengeri fürdő nagyon ajánlatos. A meleg, tej állandó használata vamilyen jó ásványvízzel a garatot és a torkot tisztítja és ezért nagyon ajánlatos állandóan használni olyanoknak, a kik hűléstől félnek. A nagy mandula, a duzzadt orr, mind telepe a hűlésnek és ez ellen a harcot már a gyermekkorban meg kell kezdeni.

KÜLÖNFÉLÉK.

Egy cecsemő küzdelme a létért. Egy külföldi ujság megható esetet mond el, a mely egyszersmind arról is érdekes tanúságot tesz, hogy egy igen kicsiny gyermekben is mennyi életerő és ösztön lakhatik. Egy tizennégy hónapos kis gyermek öt napon át minden segítség nélkül volt és fön tudta tartani az életét. A csecsemő anyja szívszélütésben hirtelen elhalt és a szomszédok csak öt nap mulva törték föl a lakás ajtaját. Ott találták a szegény asszonyt holtan és mellette a rettenetesen lesóványodott és elgyengült, de még élő gyermeket. A szobában élénk nyomai látszottak annak, hogy a tizennégy hónapos kis gyermek, szinte hihetetlen okossággal iparkodott élelmet találni. A kisdud könyöke, térde, keze össze volt vagdalva, mert menni nem tudván, úgy mászkálta össze a lakás minden részét. A szekrény aljából, a hol rendesen a tejes üveget tartották poharakat és tányérokat szedett elő. A csöpp kis gyermek már tudta, hogy honnan szokták az ételét elővenni és

minthogy odáig föl nem ért, még egy zsámolyt is huzott oda és fölmászott rá. Itt különben talált egy kevés ennivalót, azután tovább kutatótt. Lehuzta az aszalterítőt, és a lehullott dolgok közül megette a vaját, meg a kenyér lágy belét. A kemény héját ott találták kirágva. A szenes ládát is kikutatta és meg-evett egynémely ott talált hulladékot. Megpróbálta leszagztatni a tápétot a falról, sőt az ablakra is föl akart kuszni. E közben lerántott egy gerániumot és ennek a leveleiből is evett. A konyhában meg az egyik fazékból víz csöppögött le, a melyet a földről fölnyalt. És ilyen küzdelemmel megmentette a kis baba az életét.

H I R E K.

Egy önkéntes öngyilkos kísérlete. Roveretóból jelentik: A magyarországi születésű Lander Lajos egyéves önkéntes, a ki az itteni császárvadász-ezrednél szolgál, öngyilkos kísérletet tett, mert nem kapott szabadságot. A kaszsrnyának felső emeleti ablakából leugrott; betört a koponyacsontja és egyéb belső sérüléseket is szenvedett. Landert a katonai kórházba szállították.

Harc a dohánycsempészekkel. Szatmárról írja tudósítónk: A megye nyugati határán levő Erend-réd, Reszege és Érkörtvélyes falvak dohánytermelő lakói most szállítják be termésüket a beváltó hivatalba. Ilyenkor minden esztendőben sok a dohánycsempész. Vásárhelyi József és Kovács István pénzügyőrök a minap éjjel cirkálás közben a Nagykároly felé vivő uton egy tizennyolc tagból álló csempésztársaságra bukkantak. A pénzügyőrök be akarták kísérni a csempészeket, a kik közül azonban hat megszökött, a többi pedig később megtámadta a pénzügyőröket és összeszurkálta őket. A pénzügyőröket másnap reggel vérbe fagyva, eszméletlenül találták meg az uton a járőrök. A tetteseket nyomozza a csendőrség.

Szerencsétlenül járt kötél táncos. Folyó hó 2-án d. u. 2 órakor Marosvásárhelyen, a Bem-téren produkálta magát Blondin, a híres kötélfutó, a ki a Niagaraesésen is átkelt kötélen. Már a legnehezebb mutatványa is sikerült. A fejét egy zsákba dugva így ment végig a kötélen s éppen leoldva a zsákot vissza-indult, a kötel közepén azonban az egyensúlyát veszítette, fejjel lefelé zuhant a körülbelül 15 m. magasból, agyrárgodást kapott s alig $\frac{1}{2}$ óra mulva kiszenvedett. Valódi neve Campostrini, nagy családnak apja.

A szétmarcangolt álatszelidítő. Berlinből jelentik: A Busch-cirkuszban telt ház előtt újra fellépett oroszánjaival és tigriseivel Peters állatszelidítő, a kit tudvalevőleg négy héttel ezelőtt egy tigris sulyosan összemarcangolt. Peters, a kinek jobb karja fel volt kötve, nagy óvációkban részesült. Előbb az orosz-

lánokat bocsátotta be a ketrecbe s csak aztán a tigriseket. A mikor az előadás megkezdődött, a nagy oroszlan megint nem akarta művészetét bemutatni. Helyén maradt, felemelte egyik lábát és Petersre akart ugrani. Egy szelidítő segéd zsákot dobott az oroszlan fejére. Általános felfordulás állott be. A szelidítőknek menekülniök kellett, mert a tigrisek hátulról támadták meg őket. Majd kívülről akarták kötelekkel lefogni az oroszlanokat. A tigrisek erre rárohantak a megkötözött nagy oroszlanra és össze-vissza harapták. Nagy pánik keletkezett s a közönség izgatottan kiáltotta: »Elég volt! — elég volt!« Csak nagy nehezen lehetett a bestiákat a kocsiba visszatérteni. Egyelőre további intézkedésig szünetelnek az előadások.

Szerkesztői üzenetek.

Baumann Andor urnak, Bulza. Köszönet az elismerő szavakért. A megkötöttségre nézve igazsága van, mert bizony hiányzik a teljes függetlenség, mely a szabad szókimondáshoz juttatna. Elég szomorú, hogy olyan nagy terület nem tud magának egy minden befolyástól mentes lapot teremteni, illetve a mienket olyanná tenni s aztán fenn is tartani. Erre a kapások és a kaszások már régen képesek. Majd meglátjuk, hogy mult számunk cikke milyen viszhangot fog kelteni. **Bota János** urnak, Bucsésd. Azok az erdőőrök, kik legalább 600 kor. évi javadalmazással bírnak, altisztek. Hatósági erdőőröknek a megyei, járási és községeket nevezik. Arra a kérdésre, hogy a Kisküllő vármegyében pályázatra bocsátott két erdőőri állás székhelye hol van, legnagyobb sajnálatunkra felvilágosítást nem adhatunk. Szíveskedjék erre nézve a hirdető állami erdőhivatalnál tudakozódni. A két hiányzó számot megküldtük.

A kiadó hivatal postája.

Roskó Pál urnak, Ó-huta. H. Á. kartársunknak a lapot helyesen címezte mindig rendesen küldjük a diósgyőri postára menő többi lappal egy kötegben s így az erre a postára éppen úgy megérkezik, mint a többi ottani előfizetők lapja. a hiba tehát csak vagy a diósgyőri postán, vagy Hollóson lehet, szíveskedjen erről ott meggyőződni és a baj orvoslását követelni. Ha a hiányzó számokat közlik, szívesen utánküldjük. **Szekely Ferenc** urnak, Gyulafehérvár. A 48-ik számot pótlólag elküldtük. **Janoviczky János** urnak, Patálujfalu. Ilyen régi hívünk elvesztését felelte sajnáljuk, kivált most, mikor a legnagyobb összetartásra lesz szükségünk. Azt hisszük egyébként, hogy elhatározását még meg tudja változtatni. **Kerekes Gusztáv** urnak, Kalina. A jó kívánságot szívből viszonzozzuk. **Weinicziller György** urnak, Nagy-Rőcze. Sajnos, hogy kívánsága alig teljesül, mert bizony még mindig 800 koronányi hátralékos előfizetési díj van kint s a lap nyomási és posta költségét csak terhes köteszőnk felvételével vagyunk képesek fedezni. **Martin Illés** urnak, Zalaszi. Miután a kért naptárt még most nem küldhetjük, az egész összeget a lapra számítottuk. **Klespitz János** urnak, Gosztola. A jövő évben erősebben fogunk foglalkozni a meglevő bajokkal. **Bocskai József** urnak, Radulesd. Kívánsága szerint cselekedtünk. Jövő március végeig rendben van. **Livoora Ferenc** urnak, Bunyita. Ha valamely nagy lapra az előfizetés a lejárat után 5—6 napra nem érkezik, nyílt figyelemztetést küldenek s ezért nem szokás neheztelni, mert ilyennek kapása nem megszégyenítő. Ezzel az ember csak lelki szegénységét mutatná.

Hirdetések és pályázatok.

730/1906 szám.

Pályázati hirdetmény!

Szeben vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának folyó évi november hó 27-én 1453 szám alatt kelt határozata alapján Boicza községben rendszeresített második erdőőri állásra pályázat hirdettetik és felhívtnak az érdekeltek, hogy erdőőri oklevéllel, keresztlevéllel, orvosi bizonyítvánnyal felszerelt, említett bizottsághoz

címzett, sajátkezűleg irt folyamodványait legkésőbb **folyó évi december hó 31-ig** alulírottához annál is inkább adják be, mivel későbbben érkező kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Ezen erdőőri állás illetményei a következők;

Évi bér: 480 K, — ötödéves korpótlék és nyugdíjképeség.

Lakpénz: 80 korona.

Lótartási átalány: 120 K.

4 (négy) kat. hold kaszáló vagy szántóföld természetben, illetőleg pénzértékben 120 K.

20 ürm. tűzifa természetben, illetőleg pénzértékben 50 K.

4 darab szarvasmarha szabad legeltetése, illetőleg pénzértékben 30 korona.

Végül megegyeztetik, hogy a magyar nyelvnek szóban és írásban való tudása elengedhetlen kellék, a román nyelv tudása előnyt biztosít a pályázónak.

M. kir. járási erdőgondnokság.

Nagytalmács, 1906 évi december hó 4-én.

Henrich m. kir. erdész.

TULAJDONOSOK

kiknek erdejében

fehértölgy

nagy mennyiségben előfordul, kéretnek 5—10 évi szállítási szerződésre ajánlatot tenni. Szíveskedjenek feltüntetni, hogy fűrésztelep a vasuti állomásnál építhető-e, vagy vízi erő használata lehetséges. Szíves ajánlatok »Fehértölgy 2070« jelige alatt kéretnek ezen a címen:

Moose Rudolf

Budapest (IV. Ferenciek tere 3).

Bábler Nándor

puskaműves.

Szent-Gál (Veszprém megye) készít mindennemű vadászfegyvereket, kilótt fegyvereket jó löképessegre hoz és elfogad minden e szakmába vágó munkát.

Állást keres

1—3

20 éves fiatalember, ki az erdőőri szakvizsgát a jövő év őszén fogja letenni, erdőőri vagy erdőlegényi állást keres. Szíves ajánlatok az alábbi címen küldendők:

Járosch Károly

Tatabánya (Erdő u. 160) Komárom megye.

Élő vadak.

Foglyokat, fácányokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, dämvdát, uhukat kunyhóleshez, minden fajú ragadozó emlősöket és madarakat, tyukokat, libákat diszfácányokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér

Mayer Ede

élővad kiviteli üzlete.

Wiener-Neustadt (Austria) Schneeberggasse Nr. 10.

(Fiók vadkereskedés Magyarországon Savanyukút, Sopron megye).

17—52

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételné
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. December 13.

50. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.
SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet
BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az
igen tisztelt megrendelők legteljesebb megalégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legujabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árbán készíttetnek. Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki
megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos meg-
rendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés
is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

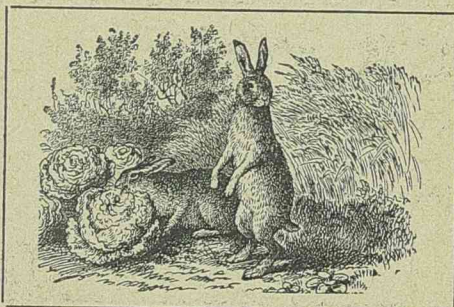
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat. vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az, Előállat kiviteli vállalat és állatnagykereskedő.

O. FRANK

felesketett cs. és kir. becsüs
→ Wien V., Zentagasse 48. szám. ←

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetetlen tanácsadóval ellátott

képes árjegyzéket

minden vadász és vadászat-kedvelő részére nélkülözhetetlen tanácsadóval ingyen és bérmentve küldök.

Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver felhuzott kasszal beállított rögtönzővel, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akárcsak egy sétatot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hárommas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

Nincs szebb, olcsóbb és kedvesebb ajándék mint egy beszélőgép!

A beszélőgép színházzenét, hangversenyt pótol!

Kapható: Edison Phonograph 5 frt.
Gramophon, 6 müdarabbal 12 frt 50 krtól,
Automata 35 frttól fölebb.

Hengerek és lemezek óriási választékban.

Több ezer új fölvétel ének- és zenében.

Használt lemezeket veszek vagy ujakra becserélek.

Képes árjegyzék külön-külön a fenti cikkekől ingyen és bérmentve.

Magyarország legolcsóbb beszerzési forrása.

Tóth József

Gramophon-nagykereskedő.
Szeged, Könyök-utca 3a szám.

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dām-vad, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

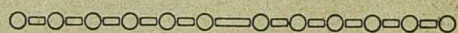
Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság“ előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.

Haering Ede

természetrajzi tanszergyáros

SZEGED

———— Czemegi utca 5 és 7 szám. ————

Elvállalja mindenféle állat művészies kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére, tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megvesz, esetleg más praeparátummal becserél. Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő árakon vásárol:

Vadmacska	4—6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.	
Borz	4—6 „	Galamb	0.80—1 koronáig
Vidra	10—20 „	Tuzok	8—10 „
Róka	3—6 „	Erdei szalonka	2—2.40 „
Medve nagyság szerint.		Daru	6—12 „
Mókus	1 kor.	Vadlud	2—3 „
Mogyorós pele	1 „	Vándor sólyon	2 kor.
Földi kutya	1—2 koronáig	Sas	3—10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.		Keselyű	10—12 „
Ózbőr	3—5 koronáig		

A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgőnycim: **Haering, Szeged.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János

Szeged, Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtallálója
a remonteir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott STEGMANN JANOS könyvnyomdájában Szászsebesen